

Йыһат Солтанов

Һарттар

1

1956 йылда Өфөлә донъя күргән “Очерки по истории Башкирии” тигән китаптың I томы, I кичәгенәң 41-се битендә билдәле этнограф Р.Ф. Кузеев тарафынан беренсе тапкыр рәсми телгә алынып, 1971 йылда “Ағизел” журналының февраль һанында тексы ташка баһылып сыккан “Һуңғы һартай” исемле тарихи хикәйәтебез зыялы барса укыусыларын таң калдырып тетрәндерткәйне һәм башкорттоң күп ырыузары араһындағы һарт ырыуына төбәлеберәк карарға, уның килеп сығышы һәм тарихы менән нығырак кызыкһынырға мәжбүр иткәйне. Үзебез һымак ук асаба башкорт һарттарзың да борон-борондан ук арабызға йәшәп килеүзәрен күптәребез күреп тә, ишетеп тә белһәк тә, был ырыузың иң боронго тарихы һәм тамырзары ошоғаса йүнләп тикшерелмәүе асыкланды. Ысынлап та, кем һуң улар, һарттар?

Һәр нәмәгә маһир “Большая Советская Энциклопедия” һарттарзы “үзбәктәрзең кәзимге ултырак тормошло өлөшө” тип атай за ул, атауын. Ләкин был *үзбәктәр* үззәре кем икән һуң?..

Хәзәрге үзбәк ғалимы Б.Х. Кармышева “Үзбәк СССР-ы Кашкадәрья өлкәһенең төньяк-көнсығыш өлөшө халкының этник һәм ерлек төркөмдәре” тигән бер мәкәләһендә (“Этнография институты, кыска хәбәрзәр”, XXXIII, М., 1960, 47-се бит; артабан: Б.Х. Кармышева) “үзбәк халкының барлык өс тарихи катламын” ошолар билдәләй: “1) кәзимге ултырак тормошло ерекмән һәм кала халкы (ырыу-кәбилә бүленеше юк); 2) төрки-монгол кәбиләләр токомдары, язма сығанактарза һәм хәзәрге ерле халык телендә улар *түрк*, *түркләр* тип йөрөтөлә (ырыу-кәбилә атамаларын өлөшсә һаклағандар); 3) XV быуат азағы — XVI быуат башында Шәйбәни-хан етәкселегендә Урта Азияны яулап алған Дәшт-и-кыпсақ (Алтын Урза) *үзбәктәр*енең күп һанлы кәбиләләренең токомдары”. Һуңғы күп һанлы төркөм, *үзбәктәр*, күренеп тора, Урта Азияға тап беззең яктан ябырылмыш беззең ғәзиз бабалар. Шуға тиклем Урта Азияла “үзбәк” тигән этнос булмаған, үзбәк унда төньяктан — Күк Урал (Күк Урза) яғынан килгән.

Икенсе бер үзбәк ғалимы Б.А. Ахмедов 1965 й. Мәскәүзә сыккан “Күскенсе үзбәктәр дәүләте” тигән китабында (артабан: Б.А. Ахмедов) был дәүләт тарихын ентәкле генә тикшереп, “XV быуаттарзың 20-се йылдарында Дәшт-и-кыпсақтың көнсығыш өлөшөндә” (йәғни Күк Уралда!) уның барлыкка килеүенең сәбәбе итеп “Алтын Урзаның таркалыуын һәм Алтын Урзала ла, Акһак Тимер нәсәлдәре империяһында ла феодалдарзың үз-ара һуғыштарының көсәйеуен” билдәләй. Был дәүләт, ти ул, “40 йылдан аз ғына ашыуырак йәшәне, әммә Урта Азия һәм Қазақстан халыктарының артабанғы яҙмыштарын билдәләүзә күренекле урын тотто. Был дәүләтте Әбү-л-Хәйри-хан — Акһак Тимер нәсәлдәре империяһын яулап алыусы Мөхәммәт Шәйбәни-хандың картатаһы нигезләгәйне” (5-се бит).

Билдәле булыуынса, Дәшт-и-кыпсақтың шул Мөхәммәт Шәйбәни-хан тарафынан дәйөм дәүләткә тупланмыш кәбиләләр һәм халайыктар укмашы хәзәрге байтак төрки халыктарының — башкорттарзың, үзбәктәрзең,

казактарзың, кыргыздарзың, карағалпактарзың һ.б. туп-тура бабаларынан хасил булған. Ул Шәйбәни-хан ылысының сиктәрен теүәл генә билдәләүе мөмкин түгел хәзергә. Әммә Әбү-л-Ғази мәғлүмәттәренә карағанда, — ти Б.А. Ахмедов (41-се бит), — Шәйбәни-хан йәйзәрен — Урал тауы итәктәренән алып Тубыл, Яйык, Илек, Ырғыз йылғаларынаса йәйрәмеш киң арауықта, ә кыштарын Арал диңгезе бассейнындағы Чуйсу, Сарысу йылғалары буйында һәм Сырдаръяның түбәнге яктарында күсенеп йөрөгән”; былар иһә башкорттоң борон-боронданғы ук донъяға киң билдәле асаба ерзәре һәм *йәйләү* — *кышлау* әйләнешенә урындары булып, башкорт халкының хәтерендә әлегәсә нык һаклана (Р.Ғ. Кузеев. Происхождение башкирского народа. М., 1974, 198-199-сы биттәр; артабан: Р.Ғ. Кузеев). Һәм хәзергә башкорт әйтеләре (уларға *һарттар* за керә), ти ғалим, мәсәлән, “Сырдаръя һәм Арал буйзанында ғәрәп-фарсы сығанактары “бажғард” (башкорт) тип, ә һуңғырак дәүер Урта Азия языусылары Насир-әд-дин Ар-рабғузи, Әбү-л-Ғази кеүектәр “иштәк” (шул ук башкорт) тип атаған кәбиләләр төркөмөндә бергә тығыз аралашып йәшәгән. Бажғардтар һәм буржандар (башкорттар һәм бөрйәндәр) көнбайышкарарак киткәс, әйтеләрзең, шул иҫәптән *һарттарзың* бабалары бер ни тиклем вақыт Сырдаръя һәм Арал буйзанында кала. Улар, моғайын, шул сакта ук баяғы унда үзләштерелмеш *йәйләү* — *кышлау* әйләнешенә ылыккан: кышын малдар Сырдаръя һәм Арал буйзанындағы йока карлы далаларза көтөлгән, ә йәйгеһен алыс төньякка — Торғаяк, Тубыл, Уй буйзанына һәм тамам Урал итәгенәсә кыуылған. Дәшт-и-кыпсакта сәйәси хәлдәр катмарлашқас, әйтеләрзең бер өлөшө (шул иҫәптән *һарттар*. — Й.С.) үззәренә билдәле күсенәү юлдары буйлап Көнъяк Уралға кайтқан һәм был уларзың даими төйөгә булған” (Р.Ғ. Кузеев, 205-206-сы биттәр). Шуның менән бергә, үзбәк ғалимы Б.А. Ахмедов бик һаклы билдәләүенсә (16-сы бит), “Дәшт-и-кыпсак күсмә кәбиләләр берлеген тәшкил итмеш күп кәбиләләрзең һуңынан вакланып бүленәүзәре һәм уларзың төрлө өлөштәренәң, шулай за *үззәренәң кәбила атамаларын һаклап калып*, казак, карағалпак һ.б. халыктар даирәһенә керәүзәре якшы мәғлүм”, был иһә ул әйтелгән халыктарзың барыһында ла улар өсөн уртақ теге йәки был кәбилә атамаларының, айырым алғанда, *һарт* атамаһының, булыуы менән рақлана. Был иһә барыһынан әлек өс кәрзәш халыкка кайтып кала: башкорттарға, казактарға һәм үзбәктәргә; һуңғыларын (хәзергә үзбәктәрге), билдәле булыуынса, башкорттар нәк XX быуат башынаса *һарт//сарт* ләкәбәндә белгәндәр зә атағандар, ә башкорттарзың үззәрен дә Урта Азияның кайһы бер халыктары, мәсәлән, казактар, “иштәк” тип, ә үзбәктәр “нуғай” тип йөрөткәндәр. Башкорт халкының бер килке өлөшөн *һарттар* за тәшкил иткәнлеге Башкортостандың ер-һыу атамаларында ла ярылып ята: *һарт*, *һарт-батрак*, *һарт-Симирнәү*, *һарт-шишмә*, *һарт-баш*, *һарт-Лобау*, *һарт-Науруз* һ.б. (Р.Ғ. Кузеев, 206-сы бит). Шуны ла әйтергә кәрәк, башкорт теленәң көнсығыш һәм көнъяк диалекттарында һөйләшкән *һарттар* үз ырыу атамаһын “*һарт*” тип “*һ*”-лаштырып һөйләһә, төньяк-көнбайыш диалектында һөйләшеүселәре, боронданғы “*с*” күренешен һаклап, “*сарт*” тип әйтә, был да башкортлоқ билдәһе. Сөнки фәндә якшы мәғлүм булыуынса, “башкорт әзәби теленәң үзенсәлектәренәң берәһе шунан ғибәрәт: бер юлы ул ике — кыуакан һәм юрматы

диалекттарына нигезләнеп, өсөнсө — төньяк-көнбайыш диалекттың да кайһы бер мөлкәттәрен файзалана” (М.И. Исаев. О языках народов СССР. М., 1978, 128-се бит). Шуньһын да аныклап китеү урынлы: әйтелгән өсөнсө диалект — төньяк-көнбайыш башкорттарының теле — тәүге ике диалект кеүек үк, “донъя яратылғандан ук” йәшәп килмеш асаба-башкорт теленең бер өлөшө булып тора һәм ул да беззе, башкорт теленең күренеше буларак, донъяның гөмүмән башка төрки телдәре менән бергә, бөтә телдәр өсөн дөйөм *тәүтел* олонона илтеп тоташтыра. Тик ошоно, үкенескә каршы, телсе ғалимдарыбыз ғына әлегәсә иғтибарһыз калдырзылар һәм, М.И. Исаев хаклы билдәләүенсә, уның фәкәт “кайһы бер мөлкәттәрен” генә әзәби тел өсөн “файзаландылар”. Ләкин бында мин, “һарт мәсьәләһе”н асыклауза алдыңғы тел белеменең тәүтелде тергезеү алымдарына мөрәжәғәт иткәнәмдә, башкорт теленең бөтә мөмкинлектәрен дә кулланыу кәрәк булғанлыктан, тәүге ике — көнсығыш һәм көнъяк (М.И. Исаевса — кыуакан һәм юрматы) диалекттарзың боронғо “с” урынына “һ” (*һарт*) әйтелешен дә, өсөнсө — төньяк-көнбайыш диалекттың “һ” урынына “с” (*сарт*) әйтелешен дә бер тигез һәм сикләүһез, киңәтеүһез файзаланам. Йәнә килеп ошо урында башкортлокто белдерәүсә “асаба” терминының әүәлерәк “асабак” рәүешле әйтелеүен дә иңәпкә алып куяйык.

Ә башкорттар *сарт* тип йөрөтмөш Урта Азия төрки халкының “үзбәк” атамаһы кайзан килеп сыккан һуң?

XVI быуат башында баяғы Шәйбәни-хан етәкселегендә Күк Уралдан кубынмыш “Дәшт-и-кыпсак кәбиләләре”, йәғни нигеззә *башкорт-асабактар*, боронданғы үз ерзәренең бер киңәге һаналған Урта Азияны кабаттан биләп алып, хәзерге Үзбәкстан тупрағында төпләнеүен һәм “урындағы кәзимге төрки токомдар” менән аралашыуын өңтәрәк үзбәк ғалимдары хезмәттәренән белгәйнек. Шуға тиклеп ул яктарза “асабак” та, “үзбәк” тә бер кемдең дә атамаһы булып йөрөмәгән, тигәйнек. Фәкәт шул “асабак” (йәғни *асаба*, ер биләүсә үз аллы башкорт) токомдары унда барғас һәм дәүләт төзөгәс кенә, был атама, Б.А. Ахмедов үзе дә таныуынса (16-сы бит), этноним мәғәнәһен алып, шул тупрактың төрки телле бөтә халкына *үзбәк*¹ ләкәбе берегә... Б.Х. Кармышеваның (48-49-сы биттәр) кызыклы күзәтеүе бар: “Үзбәкстандың һәм Тажикстандың көнбайыш һәм көнъяк өлкәләрендә *үзбәк* атамаһы ерле халык тарафынан һаман башлыса Дәшт-и-кыпсак *үзбәктәре* (асабактары, асабалары. — Й.С.) токомдарына карата кулланыла, йәғни ул термин үзенең урта быуаттар азағындағы тар мәғәнәһендә йөрөй. Хәзерге вакытта, *үзбәк* этнонимы үзбәк социалистик милләтенең дөйөм ләкәбенә әйләнгәс, без йөрөгән райондарзағы ерле халык йыш кына уны ике вариантта телгә ала ине: *үзбәк* һәм *узбак*. *Үзбәк* ләкәбе кала үзбәктәрен билдәләү, шулай ук киң мәғәнәһендә үзбәк милләте рәүешендә кулланыла, ә *узбак* — тар мәғәнәһендәге Дәшт-и-кыпсак үзбәктәре атамаһы булып калған”. Был ике терминдың да бер һүззән — “асабак”тан (“асаба”нан) килеп сығыуы үтәнән-үтә күренеп тора (күрә белгән кешегә), ләкин иң әлек уларзың икенсәһе — *узбак* үзенең “асабак”ка якынлығы менән иғтибарзы нығырак йәлеп итә. Һәм, гөмүмән, ғалимдар тарафынан анык фацланғанмы икән был термин?

¹ Үзбәк — “асабак” терминының *асабак* — *озбак* — *үзбәк* рәүешле үзгәреше.

Бер килке белгестәрзең (Н.А. Аристов, А.Ю. Якубовский, П.П. Иванов, М.А. Чапличка, Хильда Хуукан) фекере буйынса, Алтын Урза тәхетендәге Үзбәк-хандың (1312-1340) исеме, имеш, уның дәүләте халкының этнонимы *үзбәк* булып әүерелгән, — йәнәһе лә, имеш, шундай ук Нуғай-хандан *нуғай* халкының исеме яһалғандай. Әммә тарихта улар әйткәндең киреһе булғанлығын — *халык-ырыу атамаһының хан ләкәбе булып әүерелгәнлеген (ә киреһенсә түгел!)* абруйлы авторзар ниңәлер онотоп ташлай. Әгәр уларса булһа, “башкорт” этнонимы — X быуатта йәшәгән атаклы Башкорт-хан исеменән, ә “урыс” этнонимы — XIV быуаттағы урыс түгел Урыс-хан исеменән хасил, тип ауыз тултырып раслап, оятка калыр инек, сөнки был этнонимдарзың был хандарзан күп быуаттар әлгәре үк булғанлығы бөтә донъяға мәғлүм (әйткәндәй, заманында Сағатай-хан ылысы халкын “Сағатайлылар” тип йөрөтһәләр зә, ул барыбер этнонимға әүерелмәй онотола). Ошо аркалалыр инде, “үзбәк” этнонимын Үзбәк-хан исеменә бәйләү фаразы үз вақытында ук шик астына алынып, билдәле шәрәксе В.В. Григорьев тарафынан нык кына какшатыла, фараздың нигезһез икәнлеген А.А. Семенов дәлилләй (Б.А. Ахмедов, 11-12-се биттәр), бының менән башка байтак ғалимдар, шул иҫәптән Б.А. Ахмедов үзе лә, һүзһез килешә, буғай. Әммә мәсьәлә әлегәсә асык тороп калғанлыктан, был юлдарзың авторы ла үз фекерен әйтеп китергә мәжбүр. Эш шунда: телгә алынмыш “нуғай” за, “асабак” (“үзбәк”) тә асылдарында карыһүзи бүре-эт йәки әсә-бәһәрә (әсә-бүре) хозайға табыныусы һәм үззәрен шуға бәйлә “әсәбүрекән” дәр (үсәргәндәр) йәки “бүрет” тәр (бүрәттәр) тип тә ләкәпләүсә башкорт-үсәргән токомдары бит улар. “Әсә-бәһәрә”нең кысқартылып әйтелешә “әсә-бәһә” — *асабака (собака)* тигән кәнтәй-эт мәғәнәһен биргәндәй, уға табыныусы *асабак* (аҫаба) — “үзбәк” этнонимын да килтереп сығарған; үз еренә үзе хужа (үз аллы) булған башкорт токомо әлегәсә *аҫаба* тип атала. Татар-монголдар иһә шуны монгол теленә тәржемәләп, башкорт-үсәргән халкын тағы, “үзбәк” менән бер катарзан, “*нуғай*” (монголса “эт”) йәғни эткә табыныусылар, тип исемләгәндәр; былар икеһе лә азак этнонимдарға әйләнәп, үз вақыттарында баяғы ике хандың ләкәптәре лә булып йөрөгән...

Башкорт “асабак”ының “үзбәк”кә әйләнешен ғалимдарозан Г. Вамбери, Г. Хворос, М.П. Пеллио, тикшеренеүзәрендә “башкорт” һүзен килтереп кыстырмаһалар за, якшы ук тоғмаллаған. Улар фекеренсә, ти Б.А. Ахмедов (12-се бит), “Дәшт-и-кыпсақтың төрки-монгол кәбиләләре үззәренең “ирекле” булыулары сәбәпле “үзбәк” (“үз” — үзем, “бәк” — хужа) ләкәбен алғандар”, ә был иһә, кыялатыбырак булһа ла, миңсә, туп-тура башкорт “аҫаба”лығын (“үзбәк”леген) сағылдыра. Автор шунда ук Г. Вамбериҙың киммәтле аңлатмаһын бирә: “*үзбәк* һүзенең тулы мәғәнәһе — *үземә үзем хужа, үз аллы*. Шуныһы кызыклы, — ти ғалим, — был һүз боронғо венгрзарза ла осрай һәм *кешенең абруйы йәки дәрәжәһе* рәүешендә 1150 йылғы рәсми кағызға ла язылған”. Шул “асабак” (“үзбәк”) дәрәжәһенә әйә булған боронғо венгрзарзың да, һәм шулай ук Дәшт-и-кыпсақтың Шәйбәни-хан аҫабаларының да уртақ тәүтәйгә Күк Урал — хәзерге Башкортостан икәнлеген хәтерләһәк, иғтибарыбыз үзенән-үзе ундағы бөгөнгө башкорт теленә кайта: “*аҫаба* — нәсәлдән күсә килгән ерзең хужаһы” (Башкорт теленәң һүзлегә, I том, м., 1993, 85-се бит) һәм: “*аҫаба* — 1. Аймак

башлығы — старейшина родового подразделения. 2. *Асаба* — баҫуу — поле, Нива” (Словарь башкирских говоров, т. II, Уфа, 1970, 32-се бит). Күренеүенсә, “асабак”тың (“үзбәк”тең) бөгөнгө башкорт телендәге мәғәнәһе тулыһынса Г. Вамбери тоғмалына тап килә.

“Үзбәк”тең “асабак”тан — асаба-башкорттарҙан хасиллығына инанғас, бөгөнгө башкорт милләтен дә, бөгөнгө үзбәк милләтен дә урталыкта тоташтырып-бәйләп торған, тимәк, бер юлы үзе үзбәк тә, башкорт та булған *һарт* этнонимын кайҙа куйабыз?.. Б.э. тиклем VII быуаттан да элегерәк Күк Уралдан — Башкортостандан алышта, хәзерге Төркиянең көнбайышында Ағай (Эгей) диңгезенә терәлеп үк йәшәгән һәм йәнә килеп Апеннин ярымутрауына (хәзерге Италияға) ла барып етеп һокландыртҡыс тормош корған *һарттар* ҙа һәм улар өлөшө *этрусктар* ҙа шулай ук бөгөнгө *һарт-башкорттарҙың* бабалары булғанмы? Һәм, ғөмүмән, китғаның шул тиклем дә алыс мөйөштәренә башкорттарҙың барып етеүе мөмкинме? Бындай “сәйер” һорауҙарға дөрөҫ яуап бирер өсөн боронғонан калған матди комарткылар, бигерәк тә иҫке язмалар, карыһүз-дин, тел хазиналары хезмәт итә. Башкорттарҙың ысынлап та шул тарафтарға, хатта, унан да узып китеп, боронғо Египетка ук барып етеүҙәрен хикәйәтләгән һәм мәғлүмәттәре гректың атаклы Геродот тарихы менән дә дөрөҫләнгән боронғо башкорт шәжәрәһе “Оғузнамә”нең хаклығын раҫлаусы рәсми дәлилдәр араһынан аңыбыҙҙа әлегәсә өлөшлөтә йәшәп килмеш тәүдинебезҙең боронғо Египет диненә кермеш уртаҡ сәхиғәләренә кыҫкаса ғына мөрәжғәт кылайыҡ.

2

Башкорттоң тәүдин карыһүзәндә “әсәре-көн”дән (шәре//ер һыуы-көндән) — башкорт халкының әсә (кыз) як яртыһы тәүырыуының башбаһы сәре-көн йәки шәргөн//Шүлгән йәки Саргон тыуыуын һәм ул бер ыңғай шул ук Әсәрегөн//Үсәргән исемендәге әсә як тәүырыуының башбаһы ла, Көн дә (Кояш та) булып китеүен; һәм шулай ук “абзый-ар”зың (боз-Ай-ерзең//ер бозо-Айзың) алы (улы) булып башкорт халкының ата як яртыһы тәүырыуының башбаһы абыз-Ай-ар-ал йәки абзый-Урал (абзый-Ер улы) тыуыуын һәм ул бер ыңғай шул ук абызак-ар-ат йәки *бозкарат//башкорт* атамаһындағы ата як тәүырыуының башбаһы ла, Ай ҙа булып гизеүен; Шүлгән-башбаһы — миһырбанлы Әсә-Бүре, ә Урал-башбаһы миһырбанлы һыйыр-Инә имезеп үстәреүҙәрен, шуға күрә дә әҙәми һынлы был игезәк башбаһының береһе, “Әсә һөтө ебәрмәгән”лектән, — бүре (арыслан) киәфәтле (Шүлгән йәки Гильгамеш), ә икенсеһе, “Инә ыуызы ебәрмәгән”лектән, һыйыр (инә) киәфәтле (Урал йәки Энкиду) булып үсәүҙәрен “Хәтерхитап”та ентекләрәк бәйән иткәйнем инде. Ипләберәк карағанда, Шүлгән менән Уралды бит бер-береһенән уларҙы яралтмыш бер үк һыуың ике физик әхүәле — йомшак (иреү) һыу (Шүлгәндең әсәлек енес күрһәткесе) һәм каты боз (Уралдың аталык енес күрһәткесе) — генә айыра, шуға күрә дә уларҙың береһе — кайнар Көн (Шүлгән), икенсеһе һалкын Ай (Урал) булып донъяла гизә; был иһә барлык Донъя-Ғаләм-Тереклектәң ғәмәлдә ике есемдән — **һыу** һәм **уттан** хасиллығының билдәһе. Асылда был

икешәрлек (дуализм), тәүдинебеззән башланып, бөтә диндәрзең дә нигезенә һалынған; иң боронго диндәрзе тотоусылар ғәмәлдә ошо икәүгә — **һыу** һәм **утка** табынған. Өзәм балаһы, моғайын, иғтибарын үзенә иң якын һәм кәрәкле нәмә һыуға — әсә (инә) һөтөнә (һуызына) һәм ер йөзөндә шылтырап ағып ятмыш әсәкәйгә (әсәкәйгә) — шул ук һыуға йүнәлткән дә **боз-һыу** сығанағы тип һаналмыш **Ай-Уралды** данлаған:

*Ай-Уралым, Уралым,
Куш имсәктәй кабарып,
Калкып торған Уралым;
Бөтә данды үзенә
Тартып торған Уралым...
Атам кейәү булған ер,
Әсәм килен булған ер,
Кендегемде кишкән ер,
Тәмле һыуын әскән ер!
Ай-Уралым, Уралым,
Барына ата Уралым,
Ай-Уралым, Уралым,
Барына инә Уралым.
“Ай-Уралым, Уралым”.*

Бында “Ай” менән “Урал” араһына тоташтырғыс һызыкһаны мин куйзым, сөнки эпос ижад ителгән бик боронго заманаларза ул тап ана шул *Ай-Урал* (Месяц-Урал) мәғәнәһендә йөрөгән, быны текст әсендәге күп кенә мәлүмәттәр, шул иҗәптән Ай-Уралдың “ата” енесле булығы ла, уны иҗәтүсенен, үсәргәндәрзекенә хас “әсә” (бүре) түгел, ә башкорттарзыкына хас “инә” (һыйыр) икәнлегә лә дөрөсләй. һәм, иғтибар иткәнһегезер, эпостарза ла, йырзарза ла “Ай” есеме “Урал”ға теркәлеп йөрөй...

Фараз кылыуыбыззы дауамлаһаҡ, әзәм балаһы, ниһәйәт, Күктән тирткән йылылык һәм яктылыкка албырғанып башын калкыта һәм ундағы шәре-һыуза (Күктә) йөзөп барыусы икенсе тормош сығанағын — **Көндө (утты)** күреп иҗә китеп табына. һөзөмтәлә сәре//шәре//һары Көндән (уттан) яралмыш катын-кыз һәм боз//буз ақтан (Айзан) яралмыш ир-ат заттары барса тормош-тереклекте башлап ебәреүзәре аңлашыла. Шуны ла әйтергә кәрәк, Көн һәм Айзың әлегә енес күрһәткестәре карыһүзи Урта Донъяла — Евразия китғаһында шул көйөнсә һынланып, ә Өскө Донъяла (Африка китғаһында) һәм Асқы Донъяла (Америка китғаһында) был күрһәткестәр тишкәре якка үзгәрә: һары Көн — ир-ат, ә буз-Ай — катын-кыз енесле булып йөрөй. Башкорт халкы борон-борондан ук Ер шарының барлык китғаларын гизеп үткәнлектән (Балхаш күле буйындағы Хантау қаяларына бабаларыбыз һызып калдырған ғәжәп теүәл мәлүмәтле Донъя атласы — географик карталар быға шаһит!) һәм ауыз-тел ижадтарыбыз за төрлө китғаларза йәшәп китеүебеззең емеше булғанлыктан, башкорт карыһүззәренә һәм эпостарына бер юлы ана шул ике енеслек хас (мәсәләң, Айыбыз — Айһылыу-кыз за, Айегет тә булып йөрөй), быға аптырап калырға һис ярамай. Шул ук вакытта төп нәмәләр барыһында ла бер үк.

Боронго Египет динендә лә баяғы дуализм — ике капма-каршылыктың берәгәйлеге сағыла: *һыу-Ай* һәм *ут-Көн* кауышыузан хасил *тормош-тереклек*. Хатта Донъя-Ғаләм-Тереклекте хасил кылмыш Хозай (ут тип алайык) үзе һыу хаосынан — Нун исемле тәүге океандан карпып килеп сыға; һәм уның көзрәтле кулы астында шундай капма-каршылыклы ғаләми матдәләр берләшә: һыу (Нун) һәм Көн (Атум, Ра һ.б.), ер (Геб) һәм күк (Нут), караңғылык (кук) һәм яктылык (каукег) — барыһы ла башкорттоң тәүдинендәгеләй һәм унан үркәнләнмеш Сураштора (Заратуштра) динендәгеләй. Боронго грек натурфилософы Фалес (б.э. тиклем VII-VI быуаттар) фекеренә кағылышлы Плутархтың әйтеүенсә, үз тәғлимәттәрен ул ғалим египетлыларзан алған һәм ул да донъялағы барлык нәмәнәң дә башланғысы *һыу* тип һанаған (М.А. Коростовцев. Религия древнего Египета. М., 1976, 101-се бит; артабан: М.А. Коростовцев). Боронго египетлыларзың карыһүзенсә, кешеләрзең яралыуы ла һыуға — Көн хозайы Раның күз йәштәренә бәйле (М.А. Коростовцев, 100-сө бит), йәғни ер йөзөндәге Тереклек *һыу* һәм *уттың* Ра хозайға әүерелмеш берәгәйлегенән килә, ә был иһә ер йөзөндәге безгә билдәле иң боронго бер халыктың аталышын (этнонимын) тәшкил итеүсә *убусукурут* — *бусукурут* — **башкорт** терминында асык сағыла. Сөнки ошо тәүтермин *убусукурут* — *абасакарат* (*башкорт*), ижектәргә таркатһак, һәр ижеге, тип әйтерлек, “**һыу**” тигәнде белдерә:

Уб — Обь (йылға);

(у)сук — Сок (йылға); соу (һыу);

Куру — Кура (йылға);

Курут — Герат (йылға); һәм “а” вариантында:

(а)басакар — *васаһер* — *васер* (немецса һыу);

Баса — *васа* — *Базы* (йылға) — *вода* (урысса һыу);

Ака — *Ока* (йылға);

Кара, *каран* (йылға);

Ара — *әрә*, *рә*, *ра* (йылға); һәм:

Ра-ака — *рака*, *река* (урысса йылға).

Һәм йәнә шул ук тәүтермин, “а” вариантында ижектәргә таркатһак, “**ут**” тигәнде аңлата тулыһынса:

Аба — *апа*, *Көн-апа* (ут);

(а)бас — *баз*, *базлап* яныу (ут);

(а)басак — *баһак* — *быһык*, *быһып* яныу (ут);

Сакарат — *сағыр-ут*, *сығар* ут;

Карат — *ғарәт* — *горит* (урысса “яна”); *гөрт* (гөртләп токана).

Һәм ошо **баскарт//башкорт** терминынан ук килеп сыға без төпсөрләгән ырыу атамаһы **сарт//һарт**:

Баскарт — **бас-карт** — **карт//һарт//сарт**.

Боронго башкорт һәм боронго египет хозайларының берзәйлеге әле килтерелгән миһалдарзағы Башкортостандың **Ра** йылғаһы һәм боронго Египеттың **Ра** хозайы исемдәрендә кәүзәләнде; ә һуңынан боронго египетта **Ра** хозайы алмаштырған **Амон** хозай за башкорттарза әлегәсә **Аман** булып йөрөп-ята: бер-беребеззе осратһак, ғәзәттә, “*иһән-аманмы?*” тип һорашып сәләм бирәбез

зә “*ицән-аман*”, тигән яуап сәләме алабыз, икеһендә лә боронғо Өсә-Хозай **Аман** (**Амон**) телгә һалына. Үтәнән-үтә күренеп тороуынса, сәләмләшеүзәге тәүге һүз “ицән” (исән) — “*асән*” (*асәң*) булған ул элек; һәм ошо сәйер сәләм дә, сит кешене оспратканда хәрби пароль рәүешендә, “*асәң Аман-Хозаймы?*” (Көнгә табынаһыңмы?) мәғәнәһендә аңлашылып, икенсәһе лә “*әсәм Аман-Хозай*” тип белдерһә, был әзәмдәр бер-береһенә ят түгел, ә диндәштәр икәнлектәре асыкланған да кындан кылыс һурылмайынса қалған. “**Амон**” (“**Ам-Ана**”) терминының беренсе өләшө хөнәсә-гермафродит тәүбабабыз **Ам-Ирзәң** (**Имирзың**) **ам** (катын) яртыһы икәнлеген күрһәтә һәм, уның “*ир*” яртыһы “*ер*” булғандай, Күк икәнлеген аңлата; сөнки был бөйөк хозайбикәнәң боронғо тулы исеме **Ас-Ам-Ан-Аба** әйтәлеп, “*ас*” — *әсә*, “*ам*” — *әм* (әсәлек енси ағза), “*ан*” — *ана* (*инә*), “*аба*” — *апа* (өләсәй) булып тора. Бына шул тулы әйтәләштәге исемдең тәүге өләшөнән төрки телендәге Күк — *ас-ам-ан*, *Асаман*//**Асман** термины һәм икенсе яртыһынан уның славян телдәрәндәге алмашы *ан-аба* — *анаба*, *наба*//**Небо** қиләп сыққан, баяғы боронғо сәләмләүселәр гәмәлдә ошо хозайбикәнә күз уңында тотқандар. Тимәк, уртақ тел табып сәләмләшеүсе ике яқ та **Аман-Амонга** — изге **Көн-Утка** табыныусылар икән.

3

Боронғо утка табыныусыларзың хәзәрге башкорт һәм үзбәк телдәрәндәге қалдыктары фәһемле.

Боронғо Египет дин үзәктәренәң береһе булған Иун-та-нечерт қалаһының исемең гректар шул боронғо тере телдә исемләнешенән *Тентюра* тип язып алған һәм ул хәзәрге *Дендерә* ауылы рәүешендә һақланған. Унда борон һары (Хор) Көн хозайының катыны Котқар (һт-һр) хозайбикәгә табынғандар һәм ул хозайбикәнәң иң нық таралған ләкәбе “*һөлт*” (“*алтын*”) булған (М.А. Коростовцев, 107-108-се биттәр), ә был термин иһә хәзәрге башкорт телендәге “*һөлт*” (*гөлт*) итеп ут қабыныузы һәм инглиз телендәге “*һолд*” — алтын йәғни һары ут төсөндәге балкышлы металлды белдерә. Ә боронғо Египеттың утка табыныу қорамы *Тентюра*//*Дендерә* иһә һүз төзөлөшөндә *ут-ана-тора* өләштәренән укмашып, хәзәрге үзбәк телендәге *тәндер* (көршәк-мейес) һәм башкорт телендәге *тандыр* (мейестәге талғын ғына көйрәп яныусы ут) һүззәренә тура қилә. Боронғо Урта Азиялағы Согдиана (Согд) дәүләтенә исем биреүсе утка табыныу үзәге **Сагут** та тап ана шул “*усак-ут*” (усағут) йәки ут яғылған һауыт//сауыт (сағут) төшөнсәһенә бәйле; үзәгендә шундай *усак-ут* (сағут) дөрләп торған Урта Азия Соғт (Согд) тупрағынан тыш, боронғо Египет иле қалаһы Саути за булған (грекса Ликополис — “*Бүре қалаһы*”), хәзәрге гәрәп телендә лә ул Ассиут (Өсәй-ут) тип йөрөтөлә (М.А. Коростовцев, 106-сы бит).

Шулай итеп, *сагут* (*саут*//*һаут*) — ут һақлағыс *һауыт* мәғәнәһендә. *Саг-ут* итеп ике өләшкә бүлһәк, беренсе өләшө аңлата:

Саг — *сау*//*һау*;

Сак — һақ, һақлаусы;

Сак — һақ, һақ кеше;

Сак (этноним) — утка табыныусы (боронғо башкорттар);

Сак (сак-ут — сәғәт) — вақыт.

Тимәк, изге *сагут* (һауыт) эсендә һәр *вақыт һау* ут янып торһон өсөн, уны *һаклаусы һак* кеше бағырға тейеш. Ут бөтә әйләнә-тирә яктың изге хозайы булған, уның һүнәүе — халык һәләкәте һаналған. Шуға күрә кешеләр, бер-береһе менән осрашканда, ауыз асыузан ук изге уттың хәлен һорашкандар: “сағмы?” (һаумы?) — “сағ” (һау); шуны башкорт әлегәсә онотмайынса кабатлай. Әзәм теленең ысын тарих икәнлеген таныусы ғалимдар хаклы: “Тел ул мәзәниәттең ғәзәттән тыш тоторокло күренеше, һүзәрзе һәм уларзың төзөлөш киәфәттәрен күп быуаттар һәм хатта меңәрләгән йылдар буйынса һаклап килеүсе матдәләренең береһе булып тора” (М.В. Крюков, М.В. Софронов, Н.Н. Чебоксаров. Древние китайцы: проблемы этногенеза. М., 1978, 60-сы бит).

Утка табыныусы боронғо бабаларыбыз аңында Көн-ут хозай ерзә бүре-әт киәфәтендә лә йөрөгән (башкорт карыһүзәндәге Урзас-бизең кызын бүре киәфәтенә кермеш Көн нуры быуазыта), ат булып та елгән, үтез булып та ығышлаған; ана шул “ут” лык уларзың исемдәренән үк үтә күренеп фашлана: әт — ут, ат — ут, үтез (гүз) — куз (утлы куз)... Изге утты һаклау үзәгенең исемдәре *көр-ут* — корт (город), *пак-ут* — пагода, *мәсе-ут* — мәсет тигән изге корам төшөнсәләрен биргән, ул корамдарзағы изге утты һаклаусылар *абыз* — бызлатыусы, *бак* (*бәк*, *бог*, *маг*) — бағыусы, *кот* (*һоот*) — коткарыусы, *жрец* — ажар-әсә (утсы-әсә) тип йөрөтөлгән. Боронғо Египет комарткылары араһында *Апис-үгеззең* (үзебеззең *абыз-үгеззең!*) мөгөззәре сатаһында Көн балкытмыш бронза һындары күп табылған (М.А. Коростовцев, 15-се бит). “Абыз”, билдәле булыуынса, башкорт телеңдә “бөтә фәндәргә маһир ир” тигәнде аңлата, ә боронғо Египетта *Абжу* (Абыз) калаһы булған, кешеләре *әт-әсәгә* табынған (М.А. Коростовцев, 118-се бит); хәзерге Башкортостандағы *Әбеш* һәм *Әбетәй* ауыл исемдәре лә боронғо Египеттың *Апис* һәм *Абидос* кала исемдәренә тап килә. Боронғо Египеттың Гелиополь (“Көн-кала”) үзәгендә *Мневис* (Менеүсе йәғни һыйырға менеүсе) үтезгә табынһалар, Гермонт калаһындағы был үтез-хозай атамаһы *Бухис* булған һәм ул боронғо иероглифтарза *bh* тип тә язылған, ә был иһә үзебеззең буғуз//мөгөз һәм бүһәй//бүгәй икәне ап-асык. Боронғо Египеттың ут хозайзарынан бүре *Ассиут* — әсәй-ут, әт-әсә, *Упуаут* — апа-ут, *Анубис* — ана-быс (бысқыусы ут). Был хозайзарзың кулдан яһалмыш һындары, уларзың боронғо Египетка төньяктан (Уралдан) килгәнлектәрен белдертеп, кара төскә (төн яғы төсөнә) буялыр булған. Дини байрамдарза “колға башына ултыртылған бүре һынын корамдан сығарғандар һәм ул дөгә хозайы Әсә-Ырыска (Осириска) юл күрһәтеүсе һәм юлбашсы булған” (М.А. Коростовцев, 127-се бит). Уралдағы башкорттарза лә бүре-юлбашсы тураһындағы риүәйәттәр киң билдәле (Археология и этнография Башкирии, т. IV. Уфа, 1971, 224-се бит). Боронғо Египеттың шулай ук кара төскә буялған аталык (фаллос) хозайы *Мин* дә башкорттарзың 921 йылда Ибне Фазлан күргән аталык (фаллос) хозайына (Путешествие Ибне Фадлана на Волгу. М., -Л., 1939, 66-67-се биттәр) туп-тура бәйле, борон-борондан Башкортостандың Нуғай юлы *Мин* ылысында (улусында) йәшәүсе *Мин* (*мен//мең*) ырыуы әле лә бар.

4

Тәүдиндәге боронго Египет — Башкорт йәнәшәлектәрен ошолар бер килке иҫәпкә алғандан һун, шул ук динде тотмош боронго Кесе Азиялағы Сард//Һарт (Лидия) дәүләтендә лә ысынлап та касандыр Уралдан күсенеп китмеш үзебезҙең кәүемдәр — башкорт-һарттар йәшәгәнлегә әллә ни шик тыузырмай. Боронго Египет фирғәүенә ғәскәрәндә боронго Лидия (Һарт) һалдаттарының хезмәт итеүҙәре, б.ә. тиклем VII быуаттан калған иң боронго һарт язуының да Египеттан табылғанлығы мәғлүм.

Б.ә. тиклем 546 йылда Лидияны фарсы-үҫәргән батшаһы Гөрөш (Кир) I баһып ала, IV быуатта уны Искәндәр Зөлкәрнәйен (Александр Македонский) яулай, ә II быуатта ул Бүрә-ағам (Пергам) батшалығына буйһона. 133 йылда иһә Лидия ерҙәре Рим империяһының Азиялағы бер өлкәһенә әйләнә. Күренеүенсә, азак “урал-алтай телдәре ғаиләһе”нә төркөмләндерелмеш төрки телле халыктар үз тарихтарында был донъяның әсе-сөсөһөнән ни күрһә, Лидия һарттары ла тап шуны күрә...

Шанлы баш калаһы Сард (Һарт) булған Лидия дәүләтенә исем биреүсә “лид” һүҙен ғалимдар төрлөсә төпсөрләйҙәр: имеш, ул урыстың “люди” һүҙенә лә, немецтың “леуте” һәм латиндарҙың “лат” һүҙенә лә тап килә лә ул һарттарҙың теленең һинд-европа телдәренә карағанлығы аңлашыла. Шул ук ваҡытта төрки (урал-алтай) телле боронго башкорттоң “ул-ат//ул-ата” йәғни ул менән атаны (ир енесе кешеләрен) хәҙерге “ир-ат” мәғәнәһендә төркөмләүсә “ирзәр” төшөнсәһендәге термин-һүҙе барлығы уларҙың берәһенәң дә башына килмәй (ә бит шул “улат”тан — “лат//лид” тыуған)... Лидия һарттары үзҙәрен йәнә, табынмыш хозайҙары буйынсалыр, “меон” (мыяу-ан — бесәй кешеләре) йәки “мавн” (мав-ан — кыр бесәйе мав кешеләре) тип тә йөрөткәндәр, был иһә боронго Египет динендә Көн-Әсәнәң ер йөзөндәге һынын кәүзәләндермеш “меса”ға (мәсегә йәғни бесәйгә) тура килеп, бөгөнгө башкорт халқының Үҫәргән ырыуындағы *меон-ак* — *муйнак* араһы башкорттары рәүешендә лә сағыла. Һарттарҙың баш калаһы *Сард* (*Һарт*) кайһы бер ғалимдар фекеренсә, *Сфард* тип тә әйтелгән, ә был иһә “башкорт” — *абашард* тигәнәң кыҫкартылмыш өлөшө генә: (аба)шард — *шард//сфард*, шунан башкортса шар — *шәһәр* термины һәм урыҫса (са)һарат — *һарат//город* термины килеп сыҡкандыр.

Фән донъяһында ошоғаһа һарт-лидия телендә язылмыш 64 язу билдәле, шулар араһында тәңкә-монета легендаһы *валвал* бар (донъяла тәңкә-монетаны тәүбашлап һарттар һуккандар). Языуҙарҙың бөтәһе лә тип әйтерлек Лидия дәүләтенәң үз тупрағынан, шул иҫәптән иң күп өлөшө (39) баш кала Сардтан табылған. Лидия телен ныклап тикшереүсә В.В. Шеворошкин әйтеүенсә, “лидия теленең өлгөләре бик аз калған, байтак языуҙарҙың йөкмәткеһе һис аңлашылмай” (В.В. Шеворошкин. Лидийский язык. М., 1967, 9-сы бит; артабан: В.В. Шеворошкин). Ләкин был “һис аңлашылмай”ҙың аңлайышлы сәбәбе бар, миңәңсә: хөрмәтле ғалимдар В.В. Шеворошкин да, И. Фридрих та, үзҙәренән элгәреге П. Мериджи кеүек үк, “европоцентризм” тигән зәхмәт-сиргә һуклығып, һарт язуҙарын был ғалимдарҙың әсә телдәренә яҡын туған *һинд-европа* телдәре ярҙамында ғына фашлап уқырға тырышалар, ә донъяла әлегәсә теп-тере башкорт

һарттары һәм уларзың башкорт-төрки теле барлығын иһә ике ятып бер төштәренә лә керетмәйзәр: “Хәзерге вақытта Мериджизың фекере абруйлы һанала, ул иһә лидтар теле, ликтарзыкы һымак ук, *һинд-европа* теле булып тора, тип иҫәпләй”, — тизәр улар (И. Фридрих. Дешифровка забытых письменных языков. М., 1961, 121-122-се биттәр; артабан: И. Фридрих). “Хеттолог П. Мериджи хезмәттәрәндә лидтар теленәң үзенсәлеге *һинд-европалы* хет-лувий теле буларак асыкланды” (В.В. Шеворошкин, 17-се бит). Шуныһы үкенесле: был ғалимдар, һарттарзың телен *флексиялы* (бөгөлөшлө) һәм сингармонияһыз һинд-европа телдәр ғайләһенә алдан алдырта керетеп һәм *агглютинациялы* (теркәләшле) һәм сингармониялы төрки телдәрҙе иҫәптән сығарып ташлап, һөзөмтәлә лид//һарт телендәге шул агглютинация һәм сингармония канундарындағы һүззәрҙе яһалма рәүештә емереп һәм бүлгесләп (В.В. Шеворошкин, 47-54-се биттәр), мәғәнәһеҙ “флексия”лар килтереп сығаралар. “Хетт, карий һәм лид телдәренәң мөһим окшашлыҡтары... флексия өлкәһендә асыклана, ә флексия тел төзөлөшөнөң ифрат тоторокко өлөшө булып тора”, — тип яза был хөрмәтле авторыбыз (19-сы бит), әйтерһең дә, агглютинация күренеше тоторокколорҙан түгел... Ә ғөмүмән алғанда, тел белемдә аралары бейек “кытай диуары” менән айырып куйылған *һинд-европа* телдәр ғайләһе һәм *урал-алтай* телдәр ғайләһе икеһе бер үк олондан ботакланған: уларзың олоно ла, тамыры ла бер-уртак — *тәүтел* булған, быны инде бик күп ғалимдар таний (Древние китайцы, 62-се бит). Тимәк, В.В. Шеворошкин һарт теленәң һүззәрен аңлап-укуыза нигеҙ итеп алған һинд-европалы хетт-лувий телдәре лә, урал-алтайлы башкорт-төрки теле лә бер-береһенә ят түгел, ә туғандар булып сыға, шуға күрә боронғо һарт телен тикшереүҙә башкорт телен дә файзаланыусы ғалимдар ота ғына. Миҫал өсөн, мөхтәрәм В.В. Шеворошкин тезеп биргән бер килке һарт һүззәренәң уның тарафтан боронғо хетт-лувий телдәре нигезендә аңлап-уқылышына уларзың бөгөнгө башкорт теле (текста ул Башк. тип кыҫкартып киҫәтелгән) нигезендә минең тарафтан аңлап-уқылышын өҫтәп бирәм, шулар аша боронғо һарттарзың ысынлап та башкорт телендә һөйләшкәнлектәре фашлана:

Аара — “ихата”, “йорт”: хет. *Арһа* “сик”, “өлкә”;

Башк. *Ара* “дөйөм ерҙән файзаланыусы ырыуаштар төркөмө”, “ике ер араһы (сик)”; *ку ара (кура)* “мал азбары”; *аран* “ерҙе казып эшләнгән мал торлағы”.

Хетт һүзе *арһа* шулай ук “тышкы як”, “сик аръяғы” тигәнде лә аңлата икән, ә Башк. шул ук мәғәнәләге *арғы, ары, ары табан* һүззәре бар.

Афару — “һатырға алып барыу”: хет. *һанпарау* “тапшырыу”, “һатыу”; лик. *Кппара*.

Күренеүенсә, һарт һүззәндәге тәүге “һ” өнө юйылған, һәм бер үк мәғәнәләге Башк. һүззәндә лә ул юғала: *алыппара/анара*.

Амас — “һөйөүсә” (?): лат. *Амо* “һөйөм”;

Башк. *Әм-әсә* “инәлек”, (*а*)*мас килешеү* “икәүҙең һөйөшөп ярашыуы”.

Асаа — “якын күреү”: хет. *Асийа*, лув. *Аси* “яратыу”;

Башк. *Әсә*, (ә)*сәйә, сөйә*//һөйә.

Аука — “һаклы”, “ысын” мәғәнәһендәге рәүеш килеш;

Башк. *Ау* (һунар, балык ауы); *аукан* “кешеһеҙ тыныс урын”.

Анте — “билдәләү”: хет. *Һандаи* “тәртипкә килтереү”, “кулайлаштырыу”; лик. *Кнта* “күрһәтмә биреү”;

Башк. *Анса* “шул тиклем” (билдәләү), *анда* “шунда”; хет. *Һандау* һәм Башк. *Һанда* “шунса һанда”; лат. *Анте*, бор. *Һинд. Анти* “алда” һәм Башк. *Анта* “унда — алда”.

Би — “биреү”: хет. *Паи*, лув. *Пийа*, лик. *Пийе* “билдәләү”;

Башк. *Би*, *бай*, *би-ир//бир* “биреү”.

Бира — “өй”: хет. *Пир//пер*, лув. *Парна* “өй”;

Башк. *Бура* “өй” һәм *бүрәнә* “өй бурау әрзәнәһе”.

Борли//форли — “йыл”: лик. *Прули* “йыл”, хет. *Пурулли* “яңы йыл байрамы”;

Башк. *Борол* “әйләнеш”, “йыл әйләнәһе”; шул һүззән, “р” өнө “й”-ға күсеп: *бойол//быйыл//йыл*.

Бруа — “йыл”: Башк. *Бруа-кот* — *бер вақыт*, шул *кот* “кояш-бәхет” һүзәнән, моғайын, урыс һүзе *год* “йыл” хасил булған.

Брафр//брафра — “дини туғанлык”: лат. *Фратер*;

Башк. *Барәбәр* “бер тигез”.

Эләйү(и) — “хөзай”: башк. *Илаһу(и)* “хөзай”.

Дат — “биреү”: башк. *Тот* “кулыңа тот” (биреү).

Эса: хет. *Һасса* “ейән”, лик. *Кззе* “бүлә”;

Башк. *Кесе* “кесе бала”.

Энә — “әсә”: лик. *Әни*, лув. *Анни*, хет. *Анна* “әсә”;

Башк. *Әни*, *ана*, *инә*, *әннә* “әсә”.

Эн-сарб — “языу” (дөрөсөрәге, “сыйыу” йәки “һөрөү”): Башк. *Энә-сөрөб* “әнә һөрөп”, энә осон сыйып языу.

Әтам — “күрһәтмә”, “атама”: Башк. *Әйтем*, *атама*.

Әткара — “үтәй”, “әшләй”: Башк. *Аткара*.

Фа-балко: хет.-лув. *Палһ* “ясы”;

Башк. *Уба-балкан* “ясы тау”.

Фа-карсе — “емереү”: хет. *Карс* “бүлеү”, “кыркыу”, “иғтибарзан ситтә калдырыу”;

Башк. *Мә-керсе//мәкерсе* “мәкерле кеше”, *кырыусы*, *каршы*.

Ифрли — “ишек ватып инеүсе”: Башк. *Убырлы* (карсык).

Кат-сарлоки — “һәләк итеү”, “ләғнәтләү”: Башк. *Кот-осарлык* “куркыныс”.

Кофу — “һыу”: Башк. *Каф-ыу* “Каф тауынан ағып төшкән һыу”.

Лале — “һөйләү”: хет. *Лала* “тел”, лув. *Лали*, лик. *Ләли* “языу”;

Башк. *Һлалә//һөйләлә* “һөйләшеү ағзалы”, “телле”.

Мру-уаа — “кәбер ташы”: Башк. *Мур-уба* “үлек убаһы”.

Нарыш — исем, “ир”, “батыр” тигән һымак: Башк. *Нарыш* “Нары таузан тыуған” мәғәнәһендәге ир (Урал батыр) ләкәбе.

Ни — “ни”: Башк. *Ни*, мәсәлән, “ни алға, ни артка”.

Ки//кы: Башк. *Ки//ки*, мәс., “алдык ки”, “йә ки”.

Кира — “мөлкәт”: Башк. *Кура*, кәртә-кура.

Сау — “байлык”: Башк. *Сау//һау* “сәләмәт”, *сауын//һауын*, *саумал//һаумал* “һөт байлығы”.

Серли — “өскө”, “башлык”: Башк. *Сарлак* “өйзөң иң өскө каты, өй башы”.

Срфасти — “өстән баһыу”: Башк. *Сәрбаһты* “сәр йәғни батша баһты”, *сәрбазсы*, *сәрбаз* “баһып алыуы, яугир”.

Тарб — “эйә булыу”, “берәй нәмәгә тарыу”: Башк. *Тарып*, *тарыу* (шул ук мәғәнәлә).

Таше — “таш бағана”: лув. *Таси* “языулы таш”, “стела”;

Башк. *Ташы*, *кәбер ташы*.

Таусе — “кеүәтле”: Башк. *Таусы* “тау эйәһе”.

Трол//тор — “хәбәр”: хет. *Тар*, Башк. *Тар//таратыу* “хәбәр таратыу”, *тирә* “хәбәр тирә”, урыҫ. *тараторит*.

Тешә: лик. *Тези* “саркофаг”, “ләхет”;

Башк. *Төшә* “кәбергә төшә”.

Бана — “кәшәнә”, “үлек йорто”: Башк. *Бина* “таш йорт”.

Боронғо һарт кеше исемдәренәң мәғәнәләре лә фәһемле:

Абарнас: әүернәсе;

Алус: алыуы;

Артабанас: артабан үс;

Артаксасса: арт аксасы//артым аксаһы;

Аликсантру: олоғ исән тор;

Армаули: ырмаулы, арбаулы;

Асни: әсә-әни//әсәни, әсән;

Атали: аталы;

Атас//Атес: атас//әтәс;

Бакиуали: баки-вәли;

Ибси: ипсе;

Карос: корос//карыш;

Катоуас: кот-абыз//кот-ауаз;

Манес: маныс;

Мариуда: *мәреүзә* (кар мәреүзә тыуған);

Митраташ: митраташ;

Наннас: нәннәс;

Саса: сәсә;

Санта — Сандес хозайзың исеме: *сантый//һантый* (изге);

Сфар: сәфәр;

Тиудаш — хозай исеме: дейеүзәш;

Валвел (тәңкәләге языу): *бол-бол* (*былбыл*) “акса”.

Һарт языуының хәрәфтәренә килгәндә, ул башкорттоң боронғо *ырын* (*рун*) хәрәфтәре менән бер иш, шул ук вакытта бер аз айырма ла бар. Бына боронғо Һарт (Сард) калаһы емереклектәренәң табылған, ташка язылған текст:

Скелес N1

из фотокопии (в книге Рудрика).

Направление письма справа налево (←).

- (1) IIII X9Y KY9Y TFI T11KLY 4Y#I YA
- (2) IIII [M] TTY TFI TIKLYX KATY+ X029ATYD
111AK4TF
- (3) IIII TIKAX 1111~YX 11Y4YX JAKA X029ATYD
- (4) 2A2TY X79 TAYMЯ TTY X40 Y49M YTY
- (5) 1YATY8 TAYMЯ TTY TFI Y14 TIKY0 LA7191+A1
- (6) IIII MYTAA T~XAB 1181Y74+0 X44Y+T1+M4 YITXA
- (7) 1YA910 T99AA TTFY 11YX X4M1T9A TTFM1781
- (8) T1Y+AB11 T118 Y7Y4+ TЯ91+ YTY80⁸ YA11YX⁸

(no изг. "Sardis")

Нарт (лид) языуының алфавиты (таблицанан боронго нарттарзың бөгөнгө башкорт телендә һөйләшеүе асык күренә):

Буквы 1	Эквивалент 2	От какого башкирского слова происходит 3	Значение (перевод) 4
А	a	a(t), a(tum)	имя, мое имя; Прабог (египет.), конь, конь мой
М	e	e(t)	собака
В	b	b(əbək)	ребенок
↑	elə	elə	дверной крючок
↑	d	d(or) [tor]	стоящий
↑	je	je(len)	вымя (с двумя отростками-сосками -- человека и кобылы, с четырьмя -- коровы)
↑	ə	(j)ə (p)	развилка (вилы)
↑	f	f[u]f	колодка-оковы
↑	z	z[u]zuk [hazak]	колдец для стрел, колчан
↑	i	i[nə]	иголка
↑	ə	ə(лəш)	доля (Луны)
↑	k, q	k[irt]	зарубка
↑	el	[k]el[ə]	дверной крючок, букв. "запирай- крючок (полслова)
↑	qulan	qulan, qolon	кулан (полное слово)
↑	m	m[aral]	марал
↑	na	na[r]	одногорбый верблюд
↑	in	in	метка на ухе животного
↑	olana	olana [lana, luna]	почтенная мать (Луна) (полное слово)
↑	p	p[akut] (бəхет)	хранитель-огонь, чистый огонь, беспорочный огонь, счастье (Солнце)
↑	r	(ə)r	мужчина, человек, воин
↑	s	s[ap]	руби, обрубок, рукоять
↑	iks	ik[e]s[ap]	дважды руби, два обрубка
↑	z	z[ep] [zep, jep]	нитка
↑	t	t[abar] [topor]	топор
↑	u	u[kusək]	стрела-вырост (сук), дубина
↑	v	v[al] [fal]	фалл, мужской половой член

Баяғы айырмалыклы хәрефтәрҙе карайык:

+ (пак-ут йәки факт//фәкәт) — **Ф, П** хәрефтәре, **Көн** билдәһе.

О (олана//оло-ана) — **о** хәрефе, тулған **Ай** билдәһе. Шул "олана"нан — Лана//Луна (Ай) һәм Лоно//Лена (һыу сығанағы).

Ө (өлөш, өләшә, өләсә, ләшә) — **ө** хәрефе, ярым **Ай** билдәһе.

Искәртмә: Айзың "кайык-кәмә"гә әйләнгән һәм "кайык" эсенә "эшләпәле ишкәксе" ултырған күренешендәге 3-сө бер мизгелен — э (эләтә, илетә, илата) — э хәрефен бирер сирек **Ай** — Асқы Донъяға (Дат Донъяһына) үлектә илтүсә кайғылы кайык билдәһен һарт язуында уның "эшләпәле ишкәксе"һе — осо өскә каратылған ук (**1**) билдәһе алмаштырған; был ишкәксе ултырған кайык-кәмә — сирек **Ай** (э) боронго Египет динендә мәйетте күктәң Элата (Лата//Лета) һыуынан "иминтит" яғына — көнбайышка — үлектәрҙең Дат Донъяһына илтә, тип һаналған; боронго Египет динендәге был "иминтит" — хәзгерге башкортса "именте ит" ("именле ит" йәки "иманлы ит") тигәнгә тура килеп, үлектәр донъяһының мәңге именлеген аңлатһа, ә үлектә ағызып алып китеүсә Элата (Лета) һыуы иһә әле дә урыс әйтемендәге "канула в Лету" (әйләнеп кайтмаҫка китте)

рәүешендә билдәле. Урта Азия һарттарында (үзбәктәрзә) әлегәсә мәйетте кәбергә озатканда “ай Дат, вай Дат!” тип акырып илау (элата//илата) йолаһы бар, ә был иһә тәүге замандарзә “Айы Дат, байы Дат!” булып, “Дат Айы, Датка байы!” йәғни “үлектә Дат Донъяһына илтәп еткер, Дат Айы”, мәғәнәнән йөкмәгән.

О-о (буб? Фуф? Йәғни икеләтә б һәм ф?) — **уб-уб** (куш уба) тигән кушма һүз; шунан хәзерге телдәге һүззәрәбез:

Уб-уб-ан — *бубан//бупан*, ике аяк бығауы, тышау; шул ук вакытта *бупан* — боронғо башкорттоң кышкы һыуыктарзә урманға барғанда күн итек тышынан биләүләй торған кейез урамаһы (обмоткаһы).

Бубен — муйын бығауы (шалтырауығы);

Буб//бау (еп) һәм *бау* (нәсел ебе);

Боб — борсак теҙеме (кузакта).

Ғөмүмән алғанда, һарт алфавиты донъялағы бөтә халыктар алфавиттарының башланғысы, ата-әсәһе булып тора. “П. Мериджи мәкәләһе сықкандан һуң, — ти В.В. Шеворошкин (58-се бит), — Кесе Азия халыктары үззәренәң хәрәфле язмаларын гректарзан алған, тигән тезис бик ышандырып етмәй... Гректар, моғайын, үззәренә тиклемге хәрәфле әзер языуы файҙаланғандар”. Тимәк, башкорт һарттарының языуын.

Шулай за, үкенәскә каршы, өстәрәк әйтелгән сәбәп аркаһындалыр, ғалимдар һарт языуҙарын еренә еткереп дөрөҫ укый алмағандар.

5

Был ғалимдар һарт языу комарткылары араһында өс “билинг” (билинг - бер үк текстың ике телдә язылышы) бар, тип иҫәпләй һәм шул нигеҙзә уларзә укырға тырыша. Ләкин “өсәү” тигәндәренәң береһе — һарт тексының яқынса йөкмәткәһенәң генә грекса иншаһы, ә икеһе бөтөнләй биллинг түгел булып сықты. Шуға күрә уларзың урыҫсаға хата укылыштарын бында күсермәй, миңә тарафтан яңынан хәрәфләп укылған һәм транскрипциялаған боронғо төп нөсхә юлдары астында туп-тура бөгөнгө башкортса язылыштары бирелә (текста иҫкәртмәләр – текст Азағында):

1. Нәннә-әсә вакиу алиса артиму(к) кулан.

Нәннә-әсә бағыу алһа, артмак улан.

2. Ошоно төзөнә асанил² бартараз³ эләтә ит.

Ошоно төзөнә асанил Бартараз, үлә-ата⁴ ит (уны).

Боронғо һарт языуының И. Фридрих китабына (119-120-се биттәр) ингән иң зур күләмле тексы ла унда яңылыш транскрипцияланып, укылышы ла буталсыҡ булғанлыктан, бында ла яңынан укып транскрипциялау һәм шул төп нөсхә астында бөгөнгө башкортса укылышы теркәлә:

[(1*)] борлк¹ (к)улан икс арт аксас² сак³ (к)улан пак (к)улан мак

² Асан — тәхет (ДТС, 59-сы бит); асан-ил — ил тәхетенәң әйәһе (батша).

³ Барт — ватыу, өзөү (ДТС, 85-се бит); ар — бүләү (ДТС, 50-се бит); аз — комһозлок (ДТС, 71-се бит), йәғни йәмғеһе бергә кушма һүз бартараз — “ватыусы-бүләүсе-комһоз” батша ләкәбе.

⁴ Үлә-ата — үлектәр иленәң (“теге донъя”ның) атаһы (батшаһы).

Бүрелекле улан, ике-өс арт(ым) аксаһы һал, улан; пак улан, мак
(к)улан ук (к)улан дин- (1) ак (к)улан исел кулан баки⁴ элэлк⁴
улан, ук улан, тыйнак улан, исле улан, баки-үдәлек
кулан йест мруд усск вэ нас- (2) эл априсак пу⁵
улан, ишет морат: үсәсәк вэ нәсел апарасак был (донъяның)
Элак⁵ кудж ит ист йес кулан вэ неслн калид (3)
Ылак-кутакы ит(һен) һине; ишет, йәш улан, вэ нәселең калдыр;
Бк (к)улан тар в оланад
Бука (буға-хозай), улан тар (кәберзә) вэ оланада (Ай кайығында)
акад мануел⁶ ит н[әпис] уск (к)улан мрук (к)улан
акканда (уны) мәнеле ит; нәфис үскән улан, мәргән улан,
Бук⁷ уск (к)улан вэ нак (к)улан бк (к)улан
Буға (булып) үскән улан вэ нык улан, буға улан —
тарвод (6) актин непис пуел элк пн ск (к)улан
тар убала (кәберзә); актан нәфис буйлы ылак, фән соко, улан,
иф ид факмк (к)улан артим ит (7) и блимсис артимук
ип ит, фәһемле-ак улан, артым ит; эй, белемһез артмак —
куелимсис аарак (к)улан бира(к)⁸
килемһез (ғилемһез) әүәрәү, улан; (шуны бел), бура (дөйә-айғыр)
кулани (8) бк кулани элак (к)улан в олана фук (к)улану
уланы, буға уланы, ылак уланы вэ Ай-һыу уланы:
пира(к) кулан пу элк (к)улан в би элк
бура (дөйә-айғыр) уланы ла, был (ябай) ылак уланы ла (вэ) би-ылак
(к)улан в эл⁹ бапәнт¹⁰.
уланы ла (вэ) үлә бупаңда.

Текска искәртмәләр

1. Борлк — бөгөнгө башк. *Бүрелек*, урыс. *Брелок* — изге имезеүсе һәм курсалаусы бүре-әсәненң һынлы һүрәте; курсалаусы рәүешендә сабийзарзың муйындарына, бишектәренә һәм кымыз сүмесе ижаузарға тағылған. Текстағы **“борлк (к)улан”** — “бүрелекле улан” тигәнде аңлата; боронго һарт тексында ташка, һүз азағындағы “к” һәм уға теркәлеп килмеш икенсе һүз башындағы “к”, урынды һәм көстө артык сарыф итмәс өсөн, икәү урынына бер генә “к” итеп сыйылған, ә бында уның етешмәгән икенсеһе йәйәләр әсенә алып (к) бирелә. Хәзерге заманда муйынға тағылмалы затлы әйбер *кулон* да ана шул “(к)улан” дан алынған һымак.

2. Акса — хәзер зә башк. *Акса*. Нумизматтар даирәһендә һарт тәңкәләре *валвал//бол-бол* исемендә билдәле булғанлыктан (һарттар, б.ә. тиклем VII быуатта ук, акса әйләнешен кулланыусы донъялағы тәүтеләр буларак, бол-бол тәңкәләрен дә башлап һуккан), бөгөнгө башк. телендә лә “акса” мәгәнәһендә “бол” (үзбәксә “пул”) һүзе барлығын әйтергә кәрәк.

Боронго тәүтормош королошондағы бер-берәһенә каршы (дошман) ырыузар һуғышта бер-берәһенә нәсел-артым сығанағын — *котон* (аталык

ағзаһын) умыра кыркып алғанлыктан – һәм был шумер балсык китап һүрәттәрендә асык сағыла! (кешенең “котон алыу”, “котон осороу” төшөнсәһе ана шунан калған) һәм ул *кот*, тәңкләп (тәңкәләп) һалып киптерелгәндән һуң донъялағы иң киммәтле зат рәүешле, алыш-бирештә лә хәзерге акса урынына йөрөгәнлектән, тора-бара ана шундай алыш-биреш затын киммәтле йәнлек тиреһенән, буталдан (металлдан), кағызған һ.б. матдәләрҙән етештереү фекеренә лә килгәндәр.

Акса термины — *ак үсәк* (нәсәл орлоғо “ак”ты үстәреүсә ағза) тигәндән хаһил булған. Һәм шулай ук *котанак* (кот-анак) “кот тызуырыусы” мәғәнәһендәге һүзгә йәнә “ай” ялғанып, бутал (металл) тәңкәләр төшөнсәләре лә моронлаған:

Котанакай — котанак — катанка — тәнәкәй//тәнәй — тәнкә — деньга — донг;

бындағы урыс һүзә *катанка* — тәңкә һуғыу өсөн тапатылған бутал йәймәһе, *деньга* — акса; башк. *тәнәкәй//тәнәй* — сабый ир бала булһа, *тәнкә* — бутал акса; вьетнамса *донг* — акса.

Ә боронғо һарттың валвал (бал-бал//был-был) терминына килгәндә, ул да ни бары аталык ағзаһының нәсәл ағы яралтыусы куш тупалсағын (бал-бал) белдерә, бына ни өсөн башкортта әлегәсә, бәләкәс малайзың итәге астынан шул ояты ялт итеп күренеп калһа, “һәй, был-былың осоп китмәһен!” тип, мәрәкәләп көлөшәләр, ә был иһә бик боронғо каннибализмға бәйлә “котоң осмаһын!” дан килә... Шул “бал” менән “ак” ты бергә кушып әйтһәк:

бал-ак — бала, был тигезләмәнең һул яғында — боронғо төркисә, уң яғында хәзерге башкортса бер үк һүз. Башкорт һүзә “*баласык*”тан — урыс һүзә *малачик//мальчик*, “бал” һүзенән — инглизсә “бол” (туп) һәм киң билдәле “оят” термин “фалл” (фаллос). Каннибализм заманында дошмандың шул “бал”ын — котон алыу өсөн һуғышта *тупар-балта//топор-балта* кулланылғанлыктан, был дәһшәтле яу коралы исеменең килеп сығышы ла туп-тура аталык ағзаһына — секска барып бәйләнә, быны иһә яңы мәғәнә йөкмәтелеп үзгәртелмеш “тупар-балта — бук сабырға ярап-ята”, әйтеменән күрәбәз, әгәр мәкәлдә тәүге хәленә кайтарыбырак тергезһәк:

таба-ар — бал-ата, букысы-барға кереп-каза! Йәғни “табыусы-ир — бала атаһы, букысы барға (катын-кызға) кереп-каза!” — аталыкты ололау һәм нәсәл үрсетергә сакырып арбау был.

Акса-бол мәсьәләһендә йәнә лә урыс һүзә “рубль” — *оро-бол* (аталык *ороһо*), немец. “марка” — *бәрәкәй//мәрәкә* (шул ук), швед. “крон” — *ак-орон* тигәндәргә кайтып калғандай...

3. Сак — сағыл//һауыл, сал//һал мәғәнәһендә килә.

4. Баки элелк (к)улан — баки-үләлек улан, йәғни теге, мәңгелек, донъяға китәсәк улан.

Пу элак — был донъяның ылағы йәғни кәзә тәкәһе, тигән һүз.

6. Мануел — мәнеле (синонимы *иманлы*). Был һүз *мане* “кыр бесәйе” (ДТС, 336-сы бит) тигәндән килә, буғай; ә текста Көндөң ер йөзөндәге киәфәтенә — изге кыр бесәйенә йәғни утка табыныусы тураһында һүз бара.

7. **Бук (буғ)** — буғай//бүгәй “нәсел үтезе”. Боронго Египет фирғәүене Тутмос III ғали йәнәптәрәнең ләкәбе менән сағыштырығыз: “Хөр, Фива калаһын балкытмыш мөслө Бүгәй” (М.А. Коростовцев, 150-се бит).

8. **Бира (бөйрә)** — боронго төркисә бура “дөйә айғыры”; башк. бура һыйыр “бейек һыйыр” һәм бура “өй”, “өй бураһы”, бура-ана//бүрәнә “өй бураһы ағас әрзәнәһе”. Боронго Египет динендәге Көн-хоҙай ләкәбе Буға-Ра һәм уның изге корамы Пер-аа (М.А. Коростовцев, 148, 157-се биттәр) шулай ук үзебезҙең башкорт һүҙҙәре — “буға” һәм “бүрәнә” булып торалыр. “Буға-Ра”нан һүҙҙәребез бойора, өйөрә, өй һәм шул ук мәғәнәләге англиз һүҙе бюро килеп сыккандай. Ошоларҙы иҫәпкә алғанда, атаклы боронго Египет пирамидалары ла үзҙәренең ошо аталышын бира-маат(а) “Маат бураһы” ләкәбенән алғандай (Маат — бөтә донъяны тәртиптә тотосуы бөйөк хоҙайбикә, йәғни инәлек ағзаһы). Был донъяға инәһенән башы менән сыкмаш фирғәүен, үлгәс, шул ук “инәһе” “бура-маата”ға (пирамидаға) — кире кабат теге донъяға аяғын алға һондортоп озатылған (хәҙерге башкорт йолаһы). Әгәр зә иғтибар итһәгеҙ, пирамиданың тышкы өскөл һынланышы һәм эсендәге юлактары күпмелер дәрәжәлә катын-кыҙдың инәлек ағзаһы һызаттарын кабатлай. “Пирамида” һүҙе башкортта “бура-маза” (тыныслыҡ өйө) әйтеләп, шул “маза”нан “мазар” (үлек өйө) термины моронлаған. Ә боронго Египеттың баяғы “Буға-Ра” Көн хоҙайы бөгөнгө башкорт һыуҙарында ла, шул боронго Египеттағылай ук, “буға-ра” — бағыра балыҡ киәфәтендә йөзә. Башкорт хәтерә әлегәсә шуға бәйлә боронго мәкәлдә һаклай: бирәсе килгән колона — сығарып куйған йулына “Би Рә-Әсә килгән куланына//уланына — су//һыу ғарып//ярып койған су-ланына (һуғарыулы баһыуына)”, — яҙғы Кояш сағыуланып, ташкын Нил һыуының баһыуҙарҙы мул һуғарыуына ишара. “Би-Рә-Әсә” (Көн) тигәндән, әле лә бит без гонаһһыҙ диуананы: “би-рә-әсә (биресе, биреһе) тоткан”, — тип әйтәбез, уны Көн-Әсә тотоп, изгеләштергән, тимәк. “Биреле” тип кысқартыуыбыҙ за шул ук мәғәнәлә.

9. **Элә** — “ырғак” тип тә, һәм, был юлы алынғанса, “үлә”, “елә” (теге донъяға китә) тип тә укылыуы мөмкин.

10. **Бәпәнт(ә)** — бунанда, йәғни хәҙер “кәфен” тип әйтелмеш ак биләүзә (бинт-урамала) китеү (боронго фирғәүен мумиялары кеүек). “Бәпәнт” һүҙенән, моғайын, вафат (үлек) һәм “бәпәнтә”нән — бәнтә//бәндә (үлемесле йән) һәм бәнт//бинт һүҙҙәре лә шыткандыр.

6

Әйткәндәй, Кесе Азия һарттары беренсе башлап Апеннин ярымутрауын (хәҙерге Италия) һәм шуға яҡын эре утрауҙарҙы (Сардиния, Корсика һ.б.), Лидиянан күсенеп барып, үзләштергәндәр һәм гүзәл цивилизация төзөгәндәр; улар аша башкорттоң боронго тәүдине, мәҙәниәте улардың тирә-яғындағы халыктарға ла таралған; һарттардың ырын (рун) хәрәфтәре нигеҙендә латин һәм грек алфавиттары барлыкка килгән, Европа халыктарының күҙе яҙыу таныған. Шуны ла онотмаһка кәрәк: Апеннинға күсенеп барған һарттар үзҙәрен, тап боронго Уралдағылай, тирсендәр йәки этрусктар (Геродот, I, 94, 166) тип тә атағандар, был иһә улардың үз атамаларын сит тел кешеләре (гректар, латиндар)

бозоборак языу ғәләмәте булып тора. Күрһәтелгән этнонимдарзың “төп нөсхә”һен һарттар был Кесе Азияға (Лидияға) алыс төньяктағы тәүтөйәктән — боронғо Башкортостандан алып барған, ә унан — Апеннин ярымутрауына. Күк Уралда барлыкка килмеш *тәүдин* тәғлимәте (карыһүзе) буйынса, донъялағы ырыу-бүләмәләрзе (племяларзы) башлап ебәреүсе тәүте “кырк ата балалары”ның һәр береһе тәүбаба Имир кәүзәһенең кайһылыр бер ағзаһынан яралған һәм ул ырыу-бүләмә шул ағза исемен алған (“Хәтерхитап”тан карағыз). Шуға бәйле, *этер-үсүк* — *терсәк//терсәк* (урысса *локоть*) тигән һүззән — *этруск* һәм *тирсен* (терсәк) этнонимдары килеп сыккан да инде; ул этноним кешеләре, *терсәктәр*, әлегәсә башкорт халкының Катай ырыуына карай. Шул ук вақытта “этерс” йәки “тирс” һүззәре башкорт телендә “төньяк” тигәнде лә аңлата (һарт-терсәктәрзең Лидияға һәм Италияға башкорт төньяғынан килеүзәренә ишара). Этнограф Р.Ғ Кузеев билдәләүенсә, “XVI быуатта һәм XVII быуат баштарында башкорт-терсәктәр Чусовой йылғаһы үрендә йәшәгәндәр, унда *Терсәк ылысы* (улусы) булған... XVII быуат башында *терсәктәрзең* күп өлөшө Төмән өйәзенә каса (Россия империяһының кыргын ғәскәрзәренән котолоу өсөн. — Й.С.). Унда ла Әсәт (Исеть) йылғаһына *Терсәк* йылғаһы койған ерзә 1630 йылда Бачкур (Башкорт) ылысына (улусуна) күрше *Терсәк ылысы* барлыкка килә... Қазақстандың Актүбә өлкәһендә лә *Терсәк-Кан* йылғаһы бар”... Автор *терсәк* башкорттарының текә һызыкка дүрт “имсәк”ләп сыйылмыш ырыу тамғаһын да килтерә, ул иһә боронғо Кесе Азия (Лидия) һарттары алфавитының *йе* (йелен, һыйыр елене) хәрефе булып тора (карыһүззәге һыйыр-Инә еленен имеп үскән Урал батыр токомдары икәнлектәрен күрһәткес)... Лидия һарттарының һәм этруск-тирсендарзың//тирсендарзың бер туғанлығын күрһәтеүсе билдәләр боронғо уларзың ерзәрендә байтак һакланып калған; мәсәлә, шул ике илдә лә бер үк исеMLE корам-калалар: һарттарзағы Торра (Уралдағы изге Тора тау ләкәбенән) һәм этрусктарзағы Торреба (Тора-уба), Сард калаһы һәм Сардиния утрауы һ.б. Б.ә. тиклем V быуатта Сардиния кешеләре Дельфтәге (Греция) изге корамға үззәренәң хозайы һаналмыш “Сард-баба” һынын бүләк иткәндәр (тимәк, Дельфтә лә башкорт-һарттар йәшәгән). Сардиния, Корсика (Наполеон Бонапарттың тыуған төйәге) һәм Ағай (Эгей) диңгезе буйзарының халыктары, үзебеззең боронғо башкорт-оғуздар һымак ук, үззәренәң башбабаһы *оғузга//үгезгә* (Урал батыр киәфәтенә) табынғандар, ә *этруск* батшаларын *сард* тип ләкәпләгәндәр. Этрусктарзың да, боронғо башкорттарзың да тәүдин хозайзары уртақ: *Тин* (башк. Атин//Атан йәки Торок) һәм *Уни* (башк. Әни йәки Бокос); Имсәк-хозайбикәләр *Турана* (башк. Йомай) һәм *Артимита* (башк. һомай). Башкорт-скиф һынлы сәнғәтендәге кеүек үк, этрусктарза ла “яныуар стиле” өстөнлөк алған. Мәсәлә, Кортонна (корт-ана — бүре-әсә) калаһы урынында табылған бронза шәмдәлдә, А.И. Немировский иҫбатлауынса, “дүрт төркөм йәнлек-яныуар һынландырылған. Беренсәһендә арыслан һәм грифон атка ташлана, икенсәһендә пантера һәм грифон үгеззе талай, өсөнсәһендә инә арыслан һәм инә пантера боланды ботарлай, ә дүртенсәһендә кабан шул икәүзең корбанына әйләнә”. Шул ук вақытта “Горгонна (башк. Кыргын, үлтереүсе. — Й.С.) һыны артындағы арауыкта енестәре буйынса төркөмләнмеш 12 йәнлек тезелгән һәм тағы 40 йән әйәһе

күрһәтелгән”, — былары иһә башкорт карыһүзәндәге башкорттоң 12 ырыу бабалары һәм донъяның “кырк ата балалары” булһа кәрәк. Этрусктар илендә лә, Кесе Азиялағы һарт илендә лә бер үк комарткы — һыбай һунарсы артында ат янбашында ултырып килеүсә һунар гепарды һүрәттәре табылған. Билдәле булыуынса, “мәңгелек Рим калаһы” ла башкорт-этрусктарзың туғандары *башкорт-пеласгтар* (пеласг — бала-әсәк йәғни бүре-әсә балаһы — *үсәргәндәр*) тарафынан уларзың башбабалары Рем (башк. Үрем үрсеү хозайбикәһе Шүлгән) һәм Ромул (башк. Рәмил – Орам-ул йәғни Урал) етәкселегендә нигезләнгәнлектән, Рим калаһының боронғо үзәк майзанына шул ике башбабаны имезеүсә Бүре-әсә һыны бронзанан койоп куйылған; шундай ук һындар һүрәтләнешен археологтар Урта Азиялағы боронғо башкорт калаһы булған *Кала-и-Кәһкәһә* (Кәһкәһә — башкорттоң “Урал батыр” эпосындағы йыландар батшаһы) емеректәренән таптылар. Боронғо этруск һәм римлеләрзән калған калаларзың урынлаштырылыштары ла тап башкорт карыһүзе канундарына нигезләнгән: йәғни, М. Элиаде тикшереп белеүзәренән күренеүенсә, ундағы калалар за, тап Күк Уралдағы башкорт Аркайымылай, Күк менән Ерзәң берешкән тәңгәле — Ер Кеңдеге итеп һаналған һәм түбәндәгеләрзе күз уңында тоткан:

1. Ер Кеңдегендә изге тау (башк. Аркайым тауы) бар, Күк менән Ер шунда тоташа.

Күк көмбәзен Ер Терәге (изге фаллос) Тора-тау тотоп тора.

2. Һәр изге корам йәки һарай шул Ер Кеңдегенәң символы рәүешендә корола.

Ер Терәге Тора-таузың символы рәүешендә манаралар һәм башәнәләр (башнялар) калкытыла.

3. Изге кала йәки изге корам, Ер Кеңдегенәң изге символы буларак, Өскө Донъяны, Урта Донъяны һәм Асқы Донъяны тоташтыра (үткелек рәүешендә).

Этрусктар (этерсәктәр – терсәктәр) йолаһы буйынса, кала һалынасақ урындың сиктәре ак үтез һәм һыйыр егеүле һабан менән “Көн юлы” (сәғәт уктары йөрөшө) ыңғайына һөрөп билдәләнер булған (ә капкалар куйыласақ аралар һөрөлмәй калдырылған), азак унда тәрән ур-уба өйөлгән, бейек диуар буралған. Үтез һәм һыйыр кушарлығы күктәге изге Тин (Торок) һәм Уни (Бокос) хозайзар кауышыуы тип юралған, шуға күрә улар үткәргән кала сиге рөхсәтһез һис кем үтә алмасылык һәм улар курсалауындағы илаһи кәртә һаналған, ул кәртәне бозоп узыусылар шунда ук үлтерелгән. Тап шуға күрә лә, карыһүззә һөйләнеүенсә, Ремды (йәғни Шүлгәнде), йоланы һанға һукмайынса Рим калаһының ур-убаһын аша ыргып узғаны өсөн, бер туғаны Ромул (йәғни Урал) үлтерә...

Этрусктарзың кала короу йолаһында, тап башкорт Аркайымы үзәгендәге козокло Акатак бинаһындай, кала үзәгенә Урта Донъяны Асқы Донъяға тоташтырыуы сокор (козок) казыу каралған, унда һәр йылдың “беренсе урак” уңышы (хәйер-һалымдар) килтерелгән, шулай ук бында ситтән күсеп килеүселәр зә үз тыуған ерзәренәң бер ус тупрағын килтереп һалыр булған (үзәккә буйһоноу билдәһе). Үзәк бина (Акатак) һәм каланың ябай йорттарының да ир-ат яғы һаналмыш һәм *Атри* (башк. *Ата-ир-өй//түр-өй*) тип аталмыш өлөшөнөң

ауилс XIII

ә-йылы(с) 13.

5. Ларth уели арnthал

Илар за иле; арынды — ал,

тетинал клан

әт-әтине⁷-ал; уғлан (уның улы яззы).

Дешифровка на основе башкирского языка этрусских надписей приведенных в книге: Классен Е.И. “Новые материалы для древнейшей истории славян вообще и славяно-руссов до-рюриковского времени в особенности с легким очерком истории руссов до Рождества Христова”. Выпуск 1 – 3. С приложением “Описания памятников, объясняющих славяно-русскую историю, составленного Фадеем Воланским и переведенного Е. Классеном”. Москва, 1854, Университетская типография. Репринтное переиздание. СПб. “Андреев и согласие”, 1995.

Тексты читаются справа – налево, этрусские буквы переводятся на кириллицу с разделением сплошного текста на отдельные слова; потом текст переставится на современную читку слева -- направо и читается на основе башкирского языка. Где №10:

---

⁷ Әт-әти — атайзың атаһы (картатай). Һәм йәнә этрусск языузарындағы клан — уғлан (ул); зек (кызык//кызый һүзенән) — кыз; ати — атай; амкә (әнкә) — әсәй; пуйа (бейә) — бисә.

слева – направо:

СТЕР КОУС

справа – налево:

ОСТОК (Кош) ЭРӨ (Көн-Кояш)

ТӨС-

ИДА РА

ЭРӨ (Көн-Кояш) ӘДЕ (нурь)

СЕСФИ

ӨФӨ-СӘСӘ (Өфө-инә -- Афина)

№12:

РЕВС/ЛСН/АССС/ЗСЕ/РЕЛФ

ФАЛА-ИР (Бала-ир) ЭШ-ЭЗ

СӨССӘ

НӘСЕЛ СИБЕР

Йәғни: бала-ир (ир бала, малай) эш-эз сәсһә, нәсел һибер.

№13:

СР/РИВ/ИР/УРР/РИ/АТМПР

АРПАМТА ИР УРУРУ ӘРИ

БИР ЫРЫС

Йәғни: арпамды ир урырлык (итеп), Эрә (Көн-Кояш), бир ырыс.

Кәбер таштарындағылар, №29:

29.

ЛА/ИТНСЕРП/ЛВ/АНИТЕТ/ЛВ
ПРЕСЕНТИ АЛ

ВЛ ТЕТИНА ВЛ

Йәғни: Был түгине – был бүресәнде (бөрийәнде) ал.

№35:

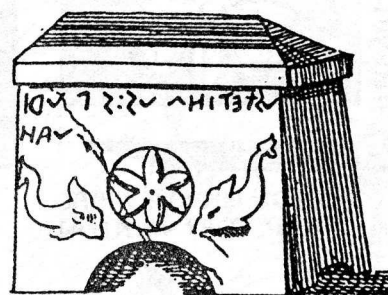
35.

НВАСАН/АМАҺ/
ЛА/ИФУ/АР

36.

ҺАМА НАСАБЕН
АРА-УФИ АЛ

Йәғни: һама (Кама) нәсәбен (нәсәлен) Әрә-Өфө (Көн-Өфө) ал.

№36:

ИРУ/РС/СУ/РМИТ/СТ/СУ

УСЫ ТОС ТИМЕР УС СӘР

УРИ-

НАУ

УАН

Йәғни: Усы тос – тимер ус – сәр (батша)-ирәүән.

№45:

АИҺРАУ/

УАРҺИА

ИРЕ/СУҺ/

ҺУС ЕРИ

ЕНИ/УАПАС

САПАУ ИНЕ

Йәғни: Уарһиа һус(тың) ире Сапау ине.

Б.э. тиклем VII быуат Ветулони калаһында “Авл Фелуск” тораташындағы языу (А.И. Немировскийдың “Этрусски. От мифа к истории” китабынан:

Ақта язылған: панал ашминимумл

Апанал — ашым-ине-мул

Һулда: мазксанзрөөа... имури һекинаеу

мәзәксән-ерзә,... ғүмере, һек-инәйе (катыны),

Уңда: аелешфел узкештушнүтш

ғаилә(һе) — шифалы узғыш-төшөн(дәй)-үтеш (үтте).

Туҫтактағы языу:

Миуел-елпуз-кацри-кунумез-иезилу-

Мәүәлә⁸ илебез кисере — көнөбөз изеле,

Тез-кра-Итил-езпиз-лутез

Тиз керә ител; үзебез Лотош (туҫтак хужаһының исеме).

Барлык миҫалдарзан күренеүенсә, боронғо һарт-лидтарзың һәм этруск-терҫәктәрзең үзебеззең башкорт-төрки телендә һөйләшеүзәре һәм туп-тура бөгөнгө башкорттарзың бабалары икәнлектәре көн кеүек асык.

Авл Фелуска ядкәр

Резюме

Разбросанные от Урала до Малой Азии сарты (башкирское самоназвание «һарт») являются осколками могущественного в древности башкирского рода Һарт (Сарт), представлявшего из себя одного из двенадцати родов древнебашкирского племенного союза (происхождение этнонима: баш-һарт — һарт — һарт — сарт). По «Истории» Геродота широко известна могущественная страна малоазийских сартов Лидия со столицей Сарт (Сард) на территории современной Турции, где уже в VII — IV веках до н.э. пользовались собственным древнеруническим буквенным письмом и занимались первой в истории человечества чеканкой монет. Вопреки утверждениям многих современных российских и западноевропейских ученых, относивших язык этого этноса иранскому, в последние годы с моей стороны, как мне кажется, убедительно доказано, что древние сарты говорили и писали на хорошо понятном даже современным башкирам старобашкирском (то есть тюркском) языке; доказательство это достигнуто путем дешифровки (прочитки) однотипных

⁸ Мәүә — кыр бесәйе, Көн-Әсәнең ер йөзөндәге кәүзәләнеше.

сартских религиозно-нравоучительных надписей, относившихся V веку до н.э. и обнаруженных в разное время разными исследователями в развалинах древней столицы Сард (Турция), в кургане Иссык близ современного города Алматы (Казахстан) и на стеле у озера Асылыкуль (Башкортостан).